

Ezen alkalommal megemlítem azt, hogy 1912-13-ban épült s 1914. február havában átadták a közforgalomnak a „Bodrogközi gazdasági vasút”. Ezen vasutat is műszakilag Szesztay László készítette elő és építette ki. A vonal hossza 90 kilométer, az építési költsége 2.900.000 korona. Ezen építési tőkéből az érdekelt községek és birtokosok fedeztek 1.400.000 koronát és 1.500.000 koronát adott kölcsön egy érdekelt cukorgyár.

Ezen gazdasági vasút fővonala: Sárospatak, Tisza-Karád, Czigand, Ricse, Zemplénagárd, Dámóc, Perbenyik, [Király-helmec, szárnyvonalai: a sárospatak-dis-kenézli, Góros-tanyai, Desseffy-tanyai és a Béla-tanyai szárnyvonal.

(Javaslat az engedély-okiratért.)

Az előadottak után tisztelettel kérem a tekintetes Tanácsot, miszerint ezen jelentősemet tárgyalás végett a vonatkozó iratok kapesán a bizottságnak kiadni méltóztassék s a bizottsági vélemény beérkezése után oly javaslatot tegyen a közgyűlésnek, hogy a bejárta vonalvezetés fogadtassék el s az engedély-okirat elnyerése végett felirati kérelmet intézzen a közgyűlés a kereskedelemügyi miniszter urhoz s az engedélyezési tárgyaláshoz a város képviselőjében küldje ki Balogh Károly tanácsost, Turóczy Mihály dr. tisztifőügyészt, Tóth Mihály főmérnököt és Szesztay László mérnököt, műegyetemi tanárt s hatalmazza fel őket arra, hogy az építési engedély elnyeréséhez szükséges nyilatkozatot a város közönsége nevében a tárgyalás során megtehessek.

A haldokló Kossuth.

Beállott az agónia!

(Saját tudósítónktól.) Kossuth Ferenc utolsó óráit éli. Most már orvosai sem élnek a bulletinek szokott kiméletességével és leplezetlenül jelentik, hogy a nagybeteg állapota nemcsak reménytelen, de a katasztrófa már csak órák kérdése lehet.

Imponáló és emberfeletti az a szívós küzdelem, amelyet e kivételes tökéletességű szervezettel folytat még roncsaiban is a halállal. A betegség nem tudta legyűrni, a szivpangás és a minden percben katasztrófát okozható veselő nem birt vele eddig és kész csoda, hogy nem halt éhen a rettenetesen szenvedő beteg, aki két hét óta nem vett magához összesen egy napra való táperőt. Csak jól tápláltsága pótolhatta ezt a szükséges életszükséget.

Tegnap délután olyan súlyosra fordult a helyzete, hogy Raffay Sándor evangélikus lelkész ismét könyörgő imát mondott a beteg ágyánál. Ágya körül volt egész nap és egész éjjel: felesége, öccse, Ambrozovics Lajos nyugalmazott főispán, — unokaöccse, — Kvassy Márta sógornője, Pallay és Jakab titkárok, a két inas és ápolónő.

A délután folyamán Müller Kálmán báró, professzor többször meglátogatta Kossuthot, aki tegnap óta semmi táplálékot sem tudott magához venni. Kossuth már két nap óta nem tud beszélni, de teljesen eszméletlen van. Kedvenc szolgálójához, Jancsók Istvánhoz akar szólni többször, de nem tudja kimondani, amit akar. Csak ennyit bir nehezen, hörögve kimondani, szinte gépiesen, háromnegyed óránként:

... Nem ...

Este 11 órakor Müller tanár meglátogatta. A professzor a következő bulletint adja ki:

Szív működése jelentékenyen hanyatlott, úgy, hogy a katasztrófától minden percben tartani lehet.

Ettől kezdve felesége, öccse, titkárai, sógornője és Ambrozovics el sem mozdultak a beteg ágyától.

Müller báró Korányi Sándor báró tanárt hívta a beteg ágyához és a következő jelentést adták ki:

A tüdőbeli pangás tünetei kissé javultak; szív működés gyenge, egyébként állapota válságos.

Müller Kálmán báró,
Korányi Sándor báró.

Ezután még rosszabbra fordult a Kossuth állapota. Arca a nagy fájdalomtól eltorzul, egész teste remeg, bár egy szóttagot sem tud kimondani.

— Kibírhadtán fájdalmak gyöttrik! Emberteletti! — mondja az orvosa.

Fél öt óra tájon egy kicsit leszendedett, aivása nyugtalan volt és éber, majd elvesztette öntudatát és azóta eszméletlen kívül van a súlyos beteg.

Korán reggel megjelent Müller báró, vele szinte egyidejűleg Apponyi Albert gróf, aki egész éjjel telefonon értesítette magát a betegség fázisairól. Őt sem eresztik a beteg elé. Percenként csilingel a titkári szoba telefonja és érkeznek az érdekelődők, akik közül az első: Láng Lajos báró, Károlyi József gróf, Horvai szobrász és Szatmári Mór. Fél tizkor délelőtt Müller báró a következő bulletint adja ki:

A reggeli órákban a szív működés ismét hanyatlott, állapota súlyosbodott.

Orvosi vélemény szerint a katasztrófa már esetleg csak percek kérdése. Ez már agónia!

A lakásról leszedik a csengőket, nyitva tartják az előszoba ajtaját, hogy a vendégek csengetés nélkül léphessenek be s ne zavarják a beteget.

Fél tizenegykor Müller báró a következőt jelenti ki:

— A beteg szív működése percről-percre gyöngül. Résen kell mindnyájunknak lenni. Percek, legfeljebb órák választanak esetleg el a katasztrófától.

Tizenegy órakor érkezett meg Károlyi Mihály gróf, aki Apponyi Albert és Kossuth Lajos Tivadar társaságában lesi percnként a fogadószobában azokat a híreket, amelyeket a szomszédos hálósobából hoznak ki a titkárok, akik a grófnéval, Jancsók inassal és az ápolókkal állanak a beteg ágyánál.

Háromnegyed óránként oxigént lélegeztetnek be az agonizáló Kossuthal és Pallay dr. tízpercnként vizsgálja a pulzusát. A katasztrófa bekövetkezése szombat reggelig alig huzódhatik el.

Uj görög-török konfliktus Konstantinápolyból jelentik: A görög követ néhány nap előtt szóbelileg közölte a nagyvezérrel, hogy az üldözések, amelyeknek a török területen lakó görög alattvalóik ki vannak téve, lehetlenné teszik a helyzetet. Görögország a legjobb szándékkal viseltetik Törökország iránt, az ily események azonban igen kedvezőtlen hatással vannak a jó viszonyra. A nagyvezér hír szerint kijelentette, hogy a szükséges intézkedéseket meg fogja tenni.

Szanálják a kórház anyagi válságát.

— Fölirat a kormányhoz, körirat a törvényhatóságokhoz. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi kórház anyagi válsága ügyében Balogh Károly pénzügyi tanácsos napokon át tárgyalta Boross József dr. kórházi igazgató főorvossal, hogy valami utat-módot keressenek a kórházi válság szanálására. A pénzügyi tanácsos elkérte a kórház adminisztrációjára vonatkozó összes adatokat, hogy azoknak az áttanulmányozása után konkrét javaslatot tegyen a tanácsnak egyrészt a kórház állandó deficitjének megszüntetésére, másrészt, hogy a város milyen uton-módon érvényesítse a kórházzal szemben fennálló száztizezer koronás követelését.

A pénzügyi tanácsos — amint értesülünk — a jövő héten terjeszti a tanács elé a kórházi zavarok szanálására irányuló javaslatát. E szerint a város nem orvosolhatja másként a bajokat, csak úgy, ha a kormányhoz fordul, hogy ez vegye kezébe a kórház anyagi ügyeinek végleges rendezését. A város tehát — a javaslat szerint — föliratot fog terjeszteni a kormányhoz, amelyben arra kéri, hogy a kórház valódi szükségleteire előirányzott összegeket a jövőben ne csonkítsa meg, mert ha a költségvetést olyan mértékben redukálja a belügyminiszter, mint eddig, a kórház anyagi zavarai állandósulni fognak és a deficit ennek következményeképpen évről-évre nagyobb lesz. A kórház anyagi zavarainak tulajdonképeni oka az, hogy az országos betegápolási pótdókat, amelyek a kórházi alapot alkotják, több, mint fele részben gyermekvédelmi szükségletekre fordítja az állam, tehát a kórházi alap két különböző célra is fölhasználja. Ezért kell aztán redukálni a költségvetést s ez az oka annak, hogy a kórházak nemcsak Szegeden, hanem országsszerte folytonos anyagi zavarokkal küzdenek.

A fölirat éppen ezért Szeged érdekein kívül kiterjeszkedik az ország többi kórházaira is és a kórházi viszonyok országos rendezését fogja kérni a kormánytól. A fölirattal egyidejűleg a város a javaslat értelmében köriratot fog intézni azokhoz a törvényhatóságokhoz, amelyeknek a kórházai hasonló bajokkal küzdenek és föl hívja ezeket a törvényhatóságokat, hogy hasonló szellemű föliratot terjesszenek majd a kormányhoz.

A Délmagyarország munkatársa érdeklődött Balogh Károly pénzügyi tanácsosnál a készülő akció egyéb részletei iránt is. A tanácsos ur a következőket volt szíves mondani:

— Feltétlenül valami utat-módot kell találni arra, hogy úgy állítsuk össze a kórház költségvetését, hogyha abból a miniszter töröl is, a kórház szükségletei hiteltülpés nélkül kielégíthetők legyenek. A kórházi igazgató-főorvos urral hosszasan tárgyaltam ebben az ügyben, aki adatokat bocsátott rendelkezésemre, amelyek átvizsgálása után próbáltam közrehatni abban, hogy a főorvos ur finaciális nehézségeit megszüntessék. A kórházi deficitek abból származnak, hogy a miniszter nem állapítja meg a gyógydíjakat olyan összegben, mint amekkorára szükség van. A kórház fenntartási szükségleteit okvetlenül fedezni kell és annak ellenére például, hogy a kórházi élelmezés az idén 18 százalékkal drágább lett, mint a múlt évben volt, az ennek megfelelő költségelőirányzati összeget a miniszter törölte és a kórházat az élelmezési költségek régi alapon való megállapítására utasította. A különbözet csak ennél a pontnál legalább tíz-tizenkétezer korona.

— Ami már most azt a kérdést illeti, hogy a bajokat hogyan szanáljuk, erre vonatkozólag azt a javaslatot fogom tenni a város tanácsának, hogy intézzünk fölirati kérelmet a kormányhoz, hogy a kórház valódi szükségleteire előirányzott összegeket ne redukálja többé. Egyidejűleg köriratot intéz-